

La primera pregunta, és sens dubte obligada:

—QUE LI HA SEMBLAT AQUESTA ORGANITZACIO DE LA SETMANA CULTURAL?

Es molt agradable que es vegi que uns nois molt joves siguin capaços d'organitzar una setmana cultural amb totes les conseqüències positives que aixó pugui tenir. El nivell dels nois és molt elevat. Hi ha hagut molta comprensió: Es pot contactar amb dues coses:

L'Interés manifestat en tota la conferència encara que cap al final estaven cansats.

Les preguntes que han fet, molt intel·ligents gairebé totes elles. Normalment en les poques conferències que faig, el nivell de les preguntes dels nois és superior al de molts adults.

Sembla molt important que nois immigrants, fills de treballadors, aquells que al carrer semblen de vegades uns perduts, puguin pendre's en serio alguna cosa més que disfrutar i anar amb moces. Em sembla que aquesta és una de les tasques fonamentals, i precisament ara que hi ha més llibertat, i hi ha d'haver-hi més, als joves seils ha d'ofrir estímuls perquè no es dispersin, no es sisolquin, i en aquest sentit, em sembla molt positiu que siguin capaços de motivar-se, de moure's, no només pels motius més immediats que pot tenir qualsevol jove. I aixó ha de ser mitjançant l'escola, perquè per desgràcia aquestes coses no neixen per generació espontània.

—Continuant en el tema de la cultura: QUE REPRESENTEN ELS JOVES DE CASA NOSTRA EN LA CULTURA D'UN POBLE?

La veritat primera és que després de quaranta anys de dictadura un dels grups més marginats ha estat el dels joves, com en altre sentit les dones.

Per exemple, jo crec que és molt positiu que en aquest despertar de la societat, no salament catalana sinó també dels altres pobles, la premsa de postura dels joves. I és molt possible que els més adults no acabem d'entendre, per exemple el CONGRES DE LA JOVENTUT CATALANA, que és la primera cosa d'aquest tipus que es fa en quaranta anys, i la primera cosa seriosa de la pròpia joventut que fan els joves, a pesar de que algú ha dit amb molta mala lluna que la joventut és una cosa que es cura amb el temps.

A la mesura que la joventut, com a grup social, ral, present, sigui conscient d'aquesta presència seva i per tant de la funció social que ha de portar a terme, en aquest sentit em sembla que la aportació juvenil a la cultura ha de ser fonamental. Perque entre altres coses, el jove ha d'aportar coses que les adults son incapaçes de



Xavier Caño, director de la revista ARREU, que va plegar per qüestions econòmiques, després d'haver lluitat durant sis mesos i d'haver tret 23 números al carrer, va inaugurar amb la seva conferència sobre el medi de comunicació, la I Setmana Cultura, de l'Escola del Treball de Granollers. Després ens va dedicar uns moments per a parlar dels joves i de les seves coses.

fer: més generositat, un esperit més després, molt més lliure davant de les coses i més crític. Jo crec que aquestes tres coses, generositat, llibertat i crítica, son fonamentals, perquè en primer lloc la cultura i després la societat funcioni, però funcioni progresivament.

—Estretament relacionada amb la conferència, preguntem COM ESTAN ELS MITJANS DE COMUNICACIO DELS JOVES A CASA NOSTRA?

Molt malament. Per la mateixa raó que els joves han estat postergats durant tants anys, reduïts a un grup de segona categoria. En aquest moment hi ha un intent, que fa molts mesos que l'estàn forjant, i que no acaba de reeixir, per manca de mitjans econòmics, que és la revista juvenil COP D'ULL. Està promoguda per joves de totes les tendències i de tots els colors, independents incluíts, creients i no creients, de tota manifestació política possible. Es lamentable que aquesta frustració en que es troba el jovent normalment els hi sigui una de les dificultats per treure-la. Si aquesta revista, que pot ser la revista dels joves de Catalunya, no sur precisament per manca de mitjans econòmics, podem fàcilment verure que la situació es bastant dolenta en lo que es refereix als mitjans de comunicació que expressin els interesos dels joves i estiguin portats realment per ells. De tota manera hi ha una cosa que és realment positiva i és que des de'l panorama de la premsa en general, sobreït de la premsa més independent,

de la premsa comarcal, de la premsa local, de la premsa d'escola, de sectors escolars, etc... precisament en aquest sentit més independent de la premsa, la aportació juvenil és fonamental. Jo coneixo molts casos, Comarca Exprés a Badalona, Grama a Santa Coloma, Comarca Dia a Granollers, ón em consta que aquests eixos fonamentals són gent jove.

—QUIN PAPER TENEN A JUGAR AQUESTES REVISTES COMARCALS I LOCALS ARA I AVUI?

Alguns professionals del periodisme de la informació que degut a la dificultat de promoure un mitjà de comunicació d'amplia difusió, de difusió nacionalment precisament l'alternativa que hi ha promoure i donar suport a les publicacions comarcals i locals; estic més convençut que la garantia d'un exercici democràtic en els mitjans de comunicació, estarà en funció de la mesura en que es promouguin revistes locals i comarcals i que no siguin no solament sobreviure, sinó que dignament i en la mesura que no quedi un poble del país sense estar cobert per una publicació d'aquest tipus.

Dvant el perill d'una inflació de revistes COM ES POT FER LLOC A UNA REVISTA COMARCAL?

Jo crec que la inflació de revistes que està patint actualment l'Estat Espanyol i que és en molt superior a la de qualsevol